

Sygn. akt I C 339/18 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Niestandardowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko B. S.

o zapłatę

o r z e k a

I. Umarza postępowanie do kwoty 570,86 zł (pięćset siedemdziesiąt złotych 86/100).

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

(...) Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wytoczył powództwo przeciwko B. S. o zapłatę kwoty 1 490,76 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu, to jest od dnia 28 lutego 2018 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podniósł, że 22 grudnia 2011 roku pozwana zawarła z wierzycielem pierwotnym Canal+ (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa ta została rozwiązana 31 sierpnia 2014 roku z winy pozwanej. Pozwana na mocy postanowień przedmiotowej umowy zobowiązana była do regulowania stałych opłat abonamentowych pierwszego dnia każdego okresu rozliczeniowego trwającego miesiąc, przy czym okres rozliczeniowy zaczynał się z dniem zawarcia umowy abonenckiej. Na podstawie zawartej umowy abonenckiej pozwana otrzymała zestaw sprzętu do odbioru telewizji satelitarnej (antenę satelitarną i konwerter lub dekoder). W momencie opóźnienia w płatności jakiegokolwiek opłaty przez abonenta w całości lub w części w wymiarze przekraczającym 30 dni, po stronie wierzyciela pierwotnego powstawało uprawnienie do zawieszenia świadczonych usług albo wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym z przyczyn leżących po stronie abonenta.

Powód wskazał, że pozwana zawierając umowę abonencką złożyła pisemne oświadczenie, iż akceptuje warunki umowy, obowiązujący w dniu zawierania umowy Regulamin świadczenia usług przez operatora, warunki obowiązującej oferty promocyjnej oraz cennik świadczonych usług. W razie naruszenia wskazanych wyżej zobowiązań pozwana akceptując warunki zawartej umowy i korzystając z przyznanych na ich podstawie ulg (promocji) przyjęła na siebie zobowiązanie do zapłaty kary umownej określonej w umowie. Pomimo zawarcia umowy abonenckiej na czas

określony i korzystania ze świadczonych na jej podstawie usług, pozwana zaprzestała regulowania zobowiązań na rzecz wierzyciela pierwotnego, co skutkowało zawieszeniem świadczonych usług i naliczeniem pozwanej umówionej kary.

Powód wskazał, że w związku z przedmiotową umową abonencką pozwana posiada następujące zadłużenie:

- kwota 167,49 zł – zaległy abonament, wymagalny 31.08.2014r.,
- kwota 350,00 zł – kara umowna z 16.09.2014r. za zerwanie umowy, wymagalna 30.10.2014r.,
- kwota 100,00 zł – kara umowna z 15.10.2014r. za brak zwrotu sprzętu, wymagalna 30.10.2014r.,
- kwota 560,00 zł – nota za sprzęt nr (...) z dnia 26.01.2016r., wystawiona w przypadku braku zwrotu sprzętu, wymagalna 19.02.2016r.,
- kwota 312,82 zł – skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od następnego dnia wymagalności poszczególnych opłat abonamentowych lub dokumentów księgowych oraz ich wartości do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu.

Nadto powód wskazał, że z dniem 02.06.2014r. spółka (...) + (...)połączyła się z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. w trybie art. 492 § 1 ksh. Natomiast na podstawie umowy cesji z dnia 20.06.2017r. powód nabył od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. przedmiotową wierzytelność względem pozwanej. Pismem z 03.08.2017r. powód poinformował pozwaną o cesji wierzytelności i jednocześnie wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia na rzecz nowego wierzyciela. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z 20 marca 2018 roku wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał niniejszą sprawę Sądowi Rejonowemu w Piszku jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 11 czerwca 2018 roku wydanym w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana B. S. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając do w całości. W uzasadnieniu podniosła, że zalega z zapłatą abonamentu wyłącznie za miesiąc sierpień 2014 roku, przy czym z nieznanymi jej powodów kwota tego abonamentu wzrosła do kwoty 84,00 złotych podczas gdy pierwotnie wynosiła 25,00 złotych. Podkreśliła, że sprzęt kompletny i nieużywany zwróciła wierzycielowi pierwotnemu 22 czerwca 2018 roku.

Powód Raport Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. pismem procesowym z 3 lipca 2018 roku cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 570,86 złotych. Wskazał, że jest to wynikiem korekty dokonanej przez zbywcę wierzytelności, dotyczącej dokumentu księgowego nr (...), w którym to dokumencie zmieniona została kwota do zapłaty z 560 złotych na 60 złotych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 grudnia 2011 roku pomiędzy (...)z siedzibą w W., a B. S. zawarta została umowa o abonament nr (...)01.

Umowa została zawarta na okres 15 miesięcy.

B. S. otrzymała i zapoznała się z treścią regulaminu świadczenia usług, załącznika nr 1 oraz cennika, stanowiących integralną część umowy.

Z chwilą podpisania umowy B. S. wydany został sprzęt w postaci: dekodera cyfrowego nr (...) oraz karty nr (...).

(bezsporne; dowód: umowa o abonament k. 24-25; regulamin świadczenia usług k. 20v-23v)

W dniu 2 czerwca 2014 roku(...) z siedzibą w W. połączyła się z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. w trybie art. 492 § 1 ksh. (bezsporne)

W dniu 16 września 2014 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. obciążyła B. S. karą umowną w kwocie 350,00 złotych za niedotrzymanie warunków promocji, na dowód czego wystawiła notę księgową nr (...), i wezwała B. S. do jej uiszczenia w terminie do 30 września 2014 roku.

W dniu 26 stycznia 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. obciążyła B. S. karą w kwocie 560,00 złotych za niezwrócenie sprzętu w postaci: B.+ /HD i karty dekodującej, oraz wezwała B. S. do jej uiszczenia w terminie do 19 lutego 2016 roku.

(dowód: nota księgową z 16.09.2014r. k. 26; nota księgową z 16.01.2016r. k. 25v)

B. S. w dniu 22 czerwca 2018 roku zwróciła dekodery i kartę (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(okoliczność bezsporna, dowód: potwierdzenie nadania przesyłki k. 33)

Sąd zważył, co następuje:

Wobec skutecznego cofnięcia przez stronę powodową powództwa w zakresie kwoty 570,86 złotych, co miało związek ze zwróceniem przez pozwaną sprzętu w postaci dekodera i karty dekodującej, postępowanie w tej części podlegało umorzeniu w oparciu o przepis art. 355 § 1 k.p.c.

Natomiast w pozostałej części powództwo nie zostało udowodnione, co skutkowało jego oddaleniem.

W myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Mając powyższe na uwadze, w przedmiotowej sprawie to na powodzie spoczywał więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czy też do uzupełnienia postępowania dowodowego o dowody, na których istnienie wskazują strony, lecz których nie przedstawiły. Obowiązek dowodzenia spoczywa bowiem na stronach.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że umowa o abonament z dnia 22 grudnia 2011, na którą powód powołuje się w pozwie, zawarta została na okres 15 miesięcy. Okres jej obowiązywania powinien być zatem upłynąć w marcu 2012 roku. Tymczasem z treści uzasadnienia pozwu wynika, że umowa została rozwiązana 31 sierpnia 2014 roku z winy pozwanej, która nie opłaciła jednego abonamentu. Przedłożone przez powoda noty księgowe dotyczące kary umownej za niedotrzymanie warunków promocji oraz za niezwrócenie sprzętu wystawione zostały odpowiednio 16 września 2014 roku (k. 26) i 26 stycznia 2016 roku (k. 25v). Z powyższego wynika zatem, iż przedmiotowa umowa była aneksowana, jednak aneksy te nie zostały przez powoda przedłożone, co uniemożliwia weryfikację dochodzonych należności.

Pozwana przyznała w prawdzie, że nie opłaciła abonamentu za sierpień 2014 roku, jednakże zakwestionowała wskazaną przez powoda wysokość tego abonamentu, który z nieznanymi jej powodów wynosił 84,00 złotych. W tym miejscu wskazać ponadto należy, że powód dochodzi zapłaty kwoty 167,94 złotych tytułem zaległego abonamentu, podczas gdy przedkłada „saldo abonenta nr (...) -01 na dzień 03.08.2014r.” na kwotę 253,46 złotych, w tym zaległość na kwotę 168,86 złotych (k. 26v-27).

W oparciu o przedłożoną przez powoda: umowę o abonament z 22 grudnia 2011 roku (k. 24-24v) oraz regulamin świadczenia usług (20v-23v), w żadnej mierze nie sposób zweryfikować dochodzonych pozwem należności. Nie wynika z nich wysokość miesięcznego abonamentu, kary umownej za niedotrzymanie warunków promocji oraz kary umownej za niezwrócenie sprzętu.

Mając na uwadze powyższe, uznając, iż powód nie przedstawił dowodów potwierdzających istnienie po jego stronie wierzytelności w kwocie 919,90 złotych, Sąd powództwo w tym zakresie oddalił.